

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010162
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010162.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného M. D., na hlavnom pojednávaní dňa 23.11.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

M. D., H.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom D. XXX/XX, S., t.č. ÚVV Ilava

je vinný, že

v presne nezistenom dni medzi 07.07.2020 a 08.07.2020 z miesta svojho trvalého bydliska N. C., D. XXX/XX, v presne nezistenom čase vo večerných hodinách kontaktoval telefonicky, z mobilného telefónu svojej matky, svoju bývalú družku H. Z., toho času nachádzajúcu sa v mieste jej trvalého pobytu E. XXXX/X, K., na jej mobilný telefón s číslom "XXXX XXX XXX," pričom ju počas telefonátu opakovane volal, aby prišla za ním domov do miesta jeho trvalého bydliska, čo H. Z. odmietala, na čo jej obžalovaný povedal: "ak neprídeš za mnou, zoberiem z tvojho domu moje tri deti, hodím tam zápalnú fľašu a vypálím teba aj tvoju rodinu", následkom čoho poškodená H. Z.T. dostala strach z ďalšieho konania obžalovaného a prišla dňa 09.07.2020 v čase asi o 13.00 hod. spolu s obžalovaným vlakom do Mesta Partizánske, kde sa následne presunula v spoločnosti obžalovaného do miesta jeho trvalého bydliska,

teda

iného pod hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - bývalej družke,

čím spáchal

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 251/20/3305-39 doručenej súdu dňa 11.09.2020 proti obžalovanému, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák., po jej preskúmaní, samosudca nariadil hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané výsluchy obžalovaného, poškodenej H. Z., svedkov R. B., Q. Ž. D., R. N., Z. Z., A. N., G. S., prehratý audiozáznam komunikácie obžalovaného s poškodenou počas výkonu väzby, prečítané listinné dôkazy a pripojené spisy týkajúce sa skorších odsúdení obžalovaného a bol z nich zistený tento, pre právne posúdenie obžaloby rozhodný skutkový stav.

Obžalovaný k obžalobe uviedol, že je nevinný. Priznal len, že pri hádke dal poškodenej facku po tom čo sa mu priznala, že má pomer so svedkom B., hneď sa jej za to aj ospravedlnil. On poškodenej telefonoval a dohadovali sa ešte z ústavu na výkon trestu. Dohodli sa, že príde k nemu na týždeň a potom sa sama rozhodne, či zostane. Nijako sa jej nevyhrážal. Telefonoval jej z telefónu a čísla svojej matky. On bol dva dni doma, bol rád, že môže byť s rodinou, nemal dôvod páchať trestnú činnosť. Aj matka a sestra poškodenej na poškodenú naliehali, aby išla ku nemu. On poškodenej povedal, že nemôže prísť prvý deň po prepustení. Ona mu len povedala, že sama s tromi deťmi nebude cestovať, že má prísť po nich. Preto išiel vlakom, cestoval ráno a už okolo pol. 8 bol v Senci. Neverila mu to, tak jej ešte ukazoval, že je pri pošte cez prenos obrazom. Poškodená má motív klamať, pretože mala inú známosť. Ona raz povedala, že známosť má potom nie a tak dookola, no on to chcel počuť od nej, nie od iných. Majú spolu tri deti a vzťah 11 rokov. Až keď sa mu napokon priznala, že má známosť, tak dostala facku v parku, ako boli druhýkrát von z domu. O koho ide mu povedala ona, aj si ho v jej prítomnosti vyhľadal, cez sociálnu sieť a napísal mu. Pohádali sa potom doma, povedal jej okolo ôsmej, že keď chce odísť nech ide, ale že deti ostanú u neho aspoň mesiac, že môže ísť bez nich. Ani ju nevyhodil hneď povedal, že môže ísť ráno ak chce. Povedala mu, že mu dá šancu, hoci šancu jej mal dať on, že nie je jediná na svete, lebo môže mať vzťah s bývalou družkou. On si myslí, že poškodená sa bála, že príde o deti, preto ho krivo obvinila a napísala svedkovi B.. On jej povedal, že o deti príde, pretože mala denne troch či štyroch mužov, a nie je žiadne neviniatko. Ešte 8.7.2020 sa poškodenej normálne pýtal, kedy má prísť, pričom ona povedala, že kedy chce. U poškodenej bol kým sa pobalila, bol doma aj jej otec, chvíľu sa s ním rozprával. V deň keď prišli k jeho rodičom teda 09.07.2020, potom si dali kávu, ona sa najedla, potom išli na nákup, zobrali zo sebou len najmenšieho syna v kočíku, cestou naspäť syn zaspal, mali pohlavný styk na ihrisku v Bieliciach, tiež sedeli na lavičke a zhovárali sa. Potom išli domov a išli opäť von s deťmi Z. B. H. na ihrisko, najmenší ostal so starým otcom. Zašli do parku, tam sa priznala, že má známosť, dal jej facku no ospravedlnil sa. Cestou naspäť sa zastavili v krčme na kofolu, domov prišli okolo pol siedmej. Mohlo byť okolo siedmej, keď išla uspať deti a okúpať, predtým sa pohádali, povedal jej, že môže odísť ale bez detí. Potom si išiel zafajčiť a prišli policajti. Uviedol, že poškodená klamala aj v minulosti. Tvrdila mu, že ju akýsi R. zo Sládkovičova znásilnil, no keď chcel ísť za ním a tiež to oznámiť, tak začala špekulovať, a priznala sa, že to nie je pravda. Kvôli ďalšiemu mužovi sa chcela rezať. Poškodená sa dlhodobo ničím neživí, všetko mala od neho alebo jej rodičov. Jedno dieťa jej vzali.

Poškodená H. Z. si neuplatnila nárok na náhradu škody. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že ju kontaktoval obžalovaný v pondelok prvýkrát (pozn. 6.7. 2020), dohodli sa, že mu príde deti ukázať. Ona mu povedala, že nejde, lebo sa ho bojí, on na to, že príde pre ňu a ona pôjde s ním. Prišiel vo štvrtok. Povedal jej, že keď nepôjde k nemu, tak deti vezme z domu a hodí tam zápalnú fľašu, ona s ním išla lebo vie aký je. Počas ich vzťahu ona bývala doma, neuviedla, že by bývali spolu. Keď prišla k obžalovanému dal jej takú facku, že stratila náušnicu, keby nezavolala políciu, tak by ju ešte viac ubil. Ona sa mu podvolila, aby mal srdce na mieste. Dennodenne jej vyvolával, ešte aj z výkonu trestu, pýtal sa na deti. Na otázky obhajcu odpovedala, že sa jej vyhrážal v pondelok. Keď ho pustili, volal od jeho matky. Pri prvom telefonáte sa jej vyhrážal. Ona o tom nikomu nepovedala, na otázku prečo, odpovedala "lebo som o tom nerozprávala". Býva s deťmi u jej rodičov na deviatom poschodí. Keď obžalovaný za nimi prišiel bol doma z dospelých len jej otec, bol u nich len chvíľu. Keď prišli do Partizánskeho išli s deťmi do mesta, najstarší syn ostal doma. Hovorila mu, že prišla na silu k nemu on "vybuchoval". Ani svedkovi B. nepovedala o vyhrážaní, len potom večer mu písala správu. Rozprávali sa s obžalovaným keď išli do mesta. Nemali spolu pohlavný styk. Uviedla, že sa dohodli, že na chvíľu by mal deti on a potom ona, bez

nej by však deti neostali a plakali. Deti by mu však nechala. Oni sa telefonicky dohodli na tom, že ostane týždeň u obžalovaného. Ale keď jej dal facku tak si to rozmyslela. O tom, že pôjde k obžalovanému sa dohodli skôr, ako bola vydieraná. Facku od obžalovaného dostala preto, lebo mu povedala, že ho už nechce. Ona mu otvorene nepovedala, že má priateľa, aby ju nezbil. Po facke sa už len hádali. Ona napísala R. B., aby zavolať políciu, sama to nespravila, lebo sa bála, spravila to tak, aby to obžalovaný nevedel. Na otázky obžalovaného uviedla, že B. povedala, že ju obžalovaný vydieral, až keď prišiel svedok po ňu. Matke o tom nepovedala, lebo nevedela, že chce obžalovaného opustiť. Bolo to tak, že boli dohodnutí, že pôjde na týždeň a potom si rozmyslí, či chce ostať. Keď išli z obchodu zastavili sa na futbalovom ihrisku, ona tam ísť nechcela, nič sa tam nestalo. Na otázky sudcu uviedla, že nikdy s obžalovaným nežili v spoločnej domácnosti, ona bývala u svojej matky, obžalovaný u svojej, alebo bol vo výkone trestu. Keď nastupoval do výkonu trestu, bol ich vzťah v poriadku, potom si povedala, že to chce ukončiť, v tom čase iný pomer nemala. So svedkom B. začali pomer až keď obžalovaný bol prepustený z výkonu trestu. Uviedla, že sa mu bála povedať, "že niekoho bude mať". Že pôjde k obžalovanému sa dohodli, ešte keď bol vo výkone trestu, ona ale v skutočnosti nechcela ísť. Ona mu povedala, že si môže vziať deti, ale ona nechcela ísť, on trval na tom aby išla s deťmi. Preto sa jej vyhrážal, že ísť nechcela. Uviedla, že keď bola tehotná a mal sa narodiť syn Z. tak ju obžalovaný kopal na zemi, preto sa ho bála. Po rodičoch hádzal stoličky, alebo keď sa nepohodol s bratom lietali stoličky a tanier. Ona sa o vzťahu k obžalovanému s matkou nebavila, matka si myslela, že keď pôjde k obžalovanému tak tam s ním ostane, ona len matke povedala, že nechce tam ísť, matka chcela aby išla. Obžalovaný jej povedal dňa 09.07.2020, že písal svedkovi B., našiel si ho poobede na internete, predtým ako dostala facku, no R.Á. neodpísal. Poškodená má vzťah so svojimi rodičmi dobrý, nie s matkou obžalovaného, lebo jej nepomáha. Na to bola prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania z 10.07.2020, kde popisuje priebeh telefonátu obžalovaného, ktorý sa jej mal vyhrážať ako je uvedené v obžalobe, uviedla, že jej telefonoval z telefónu jeho matky. Potom uviedla, že v deň návštevy boli von s obžalovaným dvakrát, najprv išli do obchodu, potom s deťmi von sa prejsť vtedy boli na detskom ihrisku, prvýkrát išli len odo obchodu a naspäť. Facku jej dal, keď boli von druhýkrát. Povedala mu, že niekoho má, ale len, že je to kamarát. Poškodená má vychodenú základnú školu a pol roka prvého ročníka strednej školy. Neliečila sa na psychiatrické ochorenie, drogy neužíva a ani alkohol. Okrem troch detí s obžalovaným má štvrté dieťa, ktoré nie je v jej starostlivosti, na ktoré platí výživné 30,-€ mesačne. Keď prišli so svedkom B. napokon domov, rozprávali sa o tom, že kvôli vyhrážkam aj facke by mal ísť obžalovaný odkiaľ vyšiel. Ku znásilneniu uviedla, že to povedala len obžalovanému, nebola to pravda s tým chlapcom chodila len von. Napokon pripustila, že obžalovanému povedala, že bola znásilnená, no vymyslela si to, lebo čosi mala s iným. K nahrávke počas výkonu väzby, kde obžalovaný hovorí o pohlavnom styku počas jej pobytu u obžalovaného a jej reakcie v nahrávke uviedla, že ona len, že hovorila to "čo si on myslel", n ničomu však nedošlo.

Svedok R. B., druh poškodenej uviedol, že majú v súčasnosti s poškodenou pomer. Zoznámili sa niekedy v máji roku 2020, chodili von aj s deťmi a sestrou poškodenej, pričom intímne sa začali stýkať až po zadržaní obžalovaného niekedy v mesiaci júl či august 2020. On oznámil na polícii vydieranie poškodenej, pretože ho kontaktovala správou cez SMS. To z dôvodu, že sa mu zdôverila, že nemohla telefonovať, obžalovaný jej aj kontroloval telefón. On najprv nevedel či mu píše ona, práve z dôvodu, že to mohol byť aj obžalovaný. Poškodená mu napísala, že sa jej vyhrážala a že ju bije. Ona mu už odkedy sa zoznámil hovorila, že s obžalovaným nechce byť a že sa ho bojí. Tiež, deti samotné, tie staršie, že sa ho boja a nechcú s ním telefonovať. Poškodená mu povedala, že sa jej údajne cez telefón vyhrážal, že keď mu nedá deti, že zapáli byt, hodí tam zápalnú fľašu, a že si to odsedí. On jej povedal, nech si na seba dáva pozor a keby niečo nech ho kontaktuje, alebo jej sestru. Obžalovaný jej neustále vyvolával, obťažoval ju. Vyhrážky boli v ten týždeň ako k obžalovanému poškodená cestovala. On vtedy ešte nevolal políciu, lebo si nemyslel, že to tak ďaleko zájde, že ju zbije. Obžalovaný mu aj písal, on na to nereagoval. Pýtal sa poškodenej na obsah správy zaslanej obžalovaným, tá poprela že by s ním mala pohlavný styk. Ona mu povedala potom, že dostala facku, taký pohyb mu ukázala aj poškodenej dcéra, ktorá toho mala byť aj svedkom. Na otázku k tomu, aké mal od poškodenej informácie o obžalovanom informácie pred skutkom uviedol, že vedel, že bol vo výkone trestu, pretože sa vyhrážal svojej rodine, že v poslednom čase bol agresívny a nechoval sa k poškodenej primerane. On vedel, od poškodenej ešte predtým, ako sa mu zdôverila s vydieraním, že obžalovaný príde pozrieť deti do Senca a že sa dohodli, že zoberie poškodenú aj deti a pôjdu do Bielic.

Svedkyňa R. N., sesternica obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že ku susedom prišla, lebo tam začula krik poškodenej. Obžalovaný jej dohovárať, nech neškrieka, aby sa upokojila, tá škriekala

ako zmyslov zbavená, bolo jej jedno, že aj deti plačú. Bol tam chaos, ona sa aj pýtala, či chce dať obžalovaného zavrieť, tá povedala, že áno a nech tam zdochne. Pritom ich stretla v ten deň na prechádzke a správali sa normálne. Keď odišli policajti, vykrikovala, že deti rodičom obžalovaného neukáže, že nech sa rozlúčia s tým, že ich budú vidieť. Deti plakali a ona ich okrikovala. Uviedla, že poškodená pred obžalovaným strach nemá. Bola aj svedkom toho, asi pred dvoma rokmi na Silvestra, že obžalovaný tancoval s jej pätnásťročnou dcérou, a poškodená tam spravila žiarlivostnú scénu a nadávala jej. Raz aj videla, ako obžalovaného poškodená napadla, doškriabala ten sa držal, ani ju neudrel.

Svedkyňa Q. Ž. D., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný prišiel domov v utorok a v stredu si išiel vybaviť administratívne záležitosti. Ona mu požičala telefón, ktorý používal. Bola len pri niektorých hovoroch, večer už nebývala prítomná. Vo štvrtok prišiel s poškodenou a deťmi okolo jednej, poškodená mala batoh. Potom išli na nákup a keď sa vrátili vypili kávu a išli sa s deťmi prejsť, s Z. a H. do parku. Poškodená sa celý ten čas správala normálne, neskôr išla uspať ich syna a potom prišla polícia, že mali hlásenie, že sa malo niečo diať. Ona nevedela o ničom, pretože nič sa predtým neudialo. Na to sa na návrh prokurátora podľa § 264 ods. 1 Tr. por. čítala časť výpovede svedkyne z 22.07.2020 na str. 5 zápisnice, kde uviedla: "Áno H. Z.Á. mi povedala tesne predtým ako prišli k nám policajti, že jej mal syn M. povedať voľačo také, že keď nepríde s deťmi, tak podpáli rodinu, alebo dačo také mi povedala." Na to zmätočne uvádzala, že to bolo až potom čo prišla polícia či predtým, na doplňujúce otázky uviedla, že to bolo v čase, keď už boli policajti pred domom a chceli aby išla k nim, obžalovaný sa akurát obúva, keď ho brali. Poškodená mala kričať, že ho chce dať zavrieť. prišla tam aj N., tá s ňou nekomunikovala. Poškodená potom už k nim neprišla, po deti prišla okolo polnoci jej sestra, pričom mal v aute sedieť priateľ poškodenej. Najmladšieho syna však poškodená vzala so sebou na políciu, čo povedala sestre poškodenej, keď prišla pre ostatné deti. Poškodená viackrát spravila obžalovanému problémy, aj na Vianoce spravila obžalovaného hanbu, lebo vravela, že pakuje so sesternicami.

Svedkyňa G. S., veliteľka zasahujúcej hliadky OOPZ Partizánske uviedla, že poškodená na mieste najskôr nechcela nič povedať, potom čo ju oddelili od obžalovaného, aby sa táto nevyjadrovala v jeho prítomnosti, sa táto zosypala, bola rozrušená a povedala, že je tam nasilu a nechce tam byť. Že zo Senca prišla do Partizánskeho na základe SMS. Nepamätá si, že by poškodená niečo kričala, alebo hrozila sa obžalovanému. Cez SMS mal obžalovaný napísať, že ak nepríde, tak vypáli rodičovský byt poškodenej, niečo v takom zmysle, a mal obavu.

Svedok A. N., člen zasahujúcej hliadky OOPZ Partizánske uviedol, že ako prišiel na miesto, poškodená bola na dvore s dieťaťom na rukách, bola roztržitá, triasla sa a plakala. Bála sa pred obžalovaným čosi povedať. Že boli spolu na pive a pohádali sa, to mu obidvaja povedali. Oni ich oddelili, lebo pred ním nechcela nič povedať. Plakala, bála sa toho, že odídu a ona tam s obžalovaným zostane. Počul aj, že povedala, predtým ako ich oddelili, že za toto, čo si spravil, že si sa mi vyhrážal, že zoberieš deti na silu a so zápalnou fľašou, že pôjde sedieť. Hádali sa. Obžalovaný potom v aute plakal, že spravil chybu, a že pôjde sedieť. Neskôr, pri budove polície stála poškodená na druhej strane cesty a vykrikovala "pôjdeš sedieť a neuvidíš deti", svedok jej povedal, aby vážila slová. Poškodená sa najprv prejavovala tak, že bolo badať, že má strach, ako videla, že je obžalovaný v putách, išla z nej zlosť, už sa necítila ohrozená.

Svedok Z. Z., člen zasahujúcej hliadky OOPZ Partizánske uviedol, že poškodená bola v strese, skôr pôsobila, že nechce hovoriť, zo začiatku mala strach, potom keď vedela, že obžalovaný je zadržaný už sa postupne uvoľnila bola tam s nejakou kamarátkou. Svedok si nepamätal na bližšie podrobnosti.

Z prečítaného úradného záznamu na č.l. 15, hliadky OOPZ Partizánske z 09.07.2020 v zložení K.. G. S., H.Z.. Z. Z., H.. A. N. vyplýva, že boli dňa 09.07.2020 o 20:30 hod. vyslaní prostredníctvom SS OOPZ PE na preverenie oznámenia na adresu S., N. C., D. XXX/XX, na základe oznámenia oznamovateľa R. B. a obsahu správy mu zaslanej H. Z.. Obžalovaný bol zadržaný dňa 09.07.2020 o 23:05 hod., podľa zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody č.l. 13.

Podľa § 21 z.č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby, je ústav na výkon väzby oprávnený monitorovať a zaznamenávať obsah telefonického hovoru obvineného okrem iného aj za účelom zabránenia marenia účelu väzby aj odhaľovania a objasňovania trestných činov, záznam je oprávnený poskytnúť na základe písomnej žiadosti oprávneným subjektom, ktorými sú podľa § 65a ods. 2 zákona č. 4/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov aj súd, prokuratúra a Policajný zbor. Takýto dôkaz je dôkazom získaným

zákonným spôsobom. Obžalovaný na viac sám žiadal o zabezpečenie nahrávok, ako uvádza na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku súd prehral zvukový záznam a to zabezpečené nahrávky hovorov medzi obžalovaným a poškodenou za obdobie 13.07.2020 do 04.08.2020 z ÚVV Ilava na tel. č. poškodenej XXXX XXX XXX, ktoré sa nachádza na č.l. 140 spisu príloha CD. Súd prehral len tie nahrávky, ktoré považuje za podstatné tak z hľadiska obhajoby, ako aj obžaloby, prokurátor ani obhajoba nenamietala rozsah prehratých nahrávok.

V adresári s koncovkou 13-19 je záznam č. 002... veľkosť 3800kb - z neho je zjavné, že obžalovaný poškodenú nabáda na zmenu výpovede, tvrdí, že ju nevydieral, len prosil aby prišla aj s deťmi - no v čase o 1:40 min, poškodenej hovorí, že len povedal, že či tam má prísť a narobiť poriadok. Nabáda jej aby stiahla oznámenie, ona trvá na tom, že to nespraví. Zo záznamu č. 016...z 18.07.2020 (6959 KB) v adresári s koncovkou 13-09 (1) je rovnako zrejme, že poškodenú nabáda na zmenu výpovede, zmyslom naliehaní je to, že mala prísť k obžalovanému dobrovoľne.

Zo záznamu 020...z 24.07.2020 (1081 KB) a 022...z 24.07.2020 (1326KB), je zrejme, že ich vzájomná komunikácia je vulgárna obojstranne, pričom nijako nebadá, že by poškodená bola v submisívnom postavení voči obžalovanému, naopak pôsobí ľahostajne. Na zázname 025...z 20.07.2020 (783KB) poškodená vyslovene odpovedá ľahostajne, miestami teatrálna až provokačne na otázky obžalovaného, je vyslovene vulgárna. Na zázname 028z 20.07.2020 (1562KB) je zrejme, že poškodená nesúhlasí s obžalovaného verziou najmä v časti, kde tento tvrdí, že sa jej nevyhrážal v čase cca 2:30 min. Rovnako tak na zázname 032...z 24.07.2020 (1987 KB), v čase o cca 02:41 min. kde poškodená vyslovene uvádza, ako sa jej obžalovaný hrozil od cca 2:00 min. Zo záznamov v adresári z koncovkou 13-20 a z neho z nahrávky 002...z 31.07.2020 (5160 KB), je zjavné, že poškodená na to ako obžalovaný uvádza, že spolu mali aj pohlavný styk reaguje tak, že to vôbec nepopiera, nakoniec sa spolu rozprávajú aj v tom zmysle, že išlo o styk bez ochrany a na tému či poškodená už mala menštruáciu a ako by reagovala na tehotenstvo. Zo záznamu 006...z 02.08.2020 (3049KB), vyplýva, že obžalovaný žiada, aby mu povedala, čo povie ku skutku a tá uviedla, že povie, že išla k nemu dobrovoľne cca 01:50 min.. rovnako vyplýva, že obžalovaný sa mal poškodenej vyhrážať, že hodí fľašu cca o 02:16 min., Zo záznamu 012...z 02.08.2020 (495 KB) vyplýva že poškodená obžalovaného počas komunikácie vulgárne oslovuje úplne bežne.

Z vyššie telefonických hovorov nachádzajúcich sa na priloženom CD, k ich obsahu bol vyhotovený úradný záznam na č.l. 142-143, z ktorého v podstate vyplýva, len to, že obžalovaný mal poškodenú prehovárať k zmene výpovede, ktorá s tým napokon mala súhlasiť. To je aj dôvod, prečo súd postupoval podľa § 2 ods. 11 Tr. por., keďže je celkom zrejme, že takéto zovšeobecnenie uvedené v úradnom zázname je veľmi neprimeraným zjednodušením obsahu nahrávok.

Podľa § 269 Tr. poriadku a podľa § 270 ods. 1 Tr. poriadku bola oboznámená fotodokumentácia č.l. 82-90, ktorá obsahuje obsah správ zasielaných si navzájom obžalovaným s poškodenou cez aplikáciu Messenger, ako aj denník hovorov. Nebolo sporné, že spolu komunikovali od 07. do 09.07.2020, pričom 07.08.2020 do cca 23:55 hod., dňa 08.07.2020 do 19:55 hod. Ide o mobilný telefón Q. Ž. D.. Je tam zachytená komunikácia zo stredy 08.07.2020, kedy napríklad o 14:38 ľutuje obžalovaný, že o všetko prišiel. Na to mu poškodená odpisuje, že nemá čakať, že sa mu hodí okolo krku, len preto, že obžalovaný príde, vyčíta mu a nazýva ho potkanom. Na žiadosť o šancu poškodená píše, že "ako tam mám ísť, keď tam nechcem ísť". Nasleduje videočat. O 18.55 hod. poškodenú prosí aby zajtra išla s nimi spolu. Poškodená neodpisuje až o 20.47 hod. Následne píše, že jej nebude diktovať s kým bude a vyčíta mu, že volal mame. Potom píše, že radšej pôjde na ulicu, ako by mal ísť k nim. Tiež: "Daj mi prosím pokoj, chcem zdochnúť keď nemôžem mať normálny život." Neskôr ho žiada, aby prehovoril aj jej mamu, a uvádza, že "nikto ma nechápe že ťa už nechcem". Komunikujú aj dňa 09.07.2020 ráno, cez videochat o cca 08:23 a 8:27 hod.

Podľa § 269 Tr. poriadku a podľa § 270 ods. 1 Tr. poriadku bola oboznámená fotodokumentácia komunikácia z Messengeru č.l. 97 -102, ktoré polícii preposlal svedok B. a ide o printscreeny obrazovky telefónu s komunikáciou medzi svedkom B. a poškodenou a správy zasielané obžalovaným svedkovi. Štvrtok, dňa 09.07.2020 o 16:46 hod. píše obžalovaný svedkovi, aby nechal poškodenú na pokoji, že sa snažia dať dokopy. Obžalovaný mu píše, že s poškodenou spal, a v podstate sa mu vyhráza, že si má dať "pohov", aby sa niečo zlé nestalo, pretože nemá problém s chlapcami nabehnúť do Pezinka

a riešiť to inak ako po dobrom. Posledná správa pred správou z 20.11 hod. od poškodenej je správa s neznámym obsahom o 14:17 hod. O 20:11 hod. poškodená píše: "Nič som s nim nemala nech už ti napísal čokoľvek nechcem tu byť ani minútu trasiem sa bojím sa ho zbil ma rýchlo prídi pre mňa D. XXX/XX N. C.". "Rýchlo kím nie je neskoro prosím.", "Zachráň ma." Na to si svedok overuje kto píše a poškodená mu odpisuje, že je to ona. Svedok jej o 20:48 hod. píše, že volal na policajné oddelenie. Neskôr píše svedkovi poškodená, aby prišiel pre ňu a že deti plačú.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MSSR na č. I. 164-165, bol pred spáchaním skutku obžalovaný v období od 11.03.2016 do 14.05.2019 sedemkrát postihnutý za priestupky z čoho trikrát proti občianskemu spolunažívaniu a trikrát proti pravidlám cestnej premávky a raz proti majetku.

Z odpisu z registra trestov na č.l. 166-169 vyplýva, že obžalovaný bol dosiaľ 11-krát súdne trestaný na desať odsúdení z toho sa prihlíada.

Vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/103/2011 bol odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/79/2016-56 z 08.12.2016 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na nepodmienečný trest.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske 1T/28/2017-159 zo dňa 17.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 23To/65/2017-172 zo dňa 05.09.2017, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, skutok spáchal tak, že sa vyhrážal svojim rodičom smrťou.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske 2T/25/2017-216 zo dňa 08.11.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 23To/15/2018-238 zo dňa 03.04.2018, bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1 zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2 zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 11 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, skutok v bode 1 spáchal tak, že napadol stoličkou poškodenú a spôsobil jej zranenia a skutok 2 tak, že sa vyhrážal bratovi.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske 2T/99/2017-289 zo dňa 23.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 3To/56/2018-320 zo dňa 19.09.2018, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody na 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, skutok spáchal tak, že sa vyhrážal poškodenému smrťou, ťažkou ujmu na zdraví a inou ťažkou ujmu.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 0T/34/2019-58 zo dňa 31.07.2019, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený okrem trestu zákazu činnosti, trest odňatia slobody na 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podľa hlásenia trest vykonal dňa 06.07.2020.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 0T/24/2019-75 zo dňa 11.08.2019, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený okrem trestu zákazu činnosti, trest odňatia slobody na 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podľa hlásenia trest vykonal dňa 07.04.2020.

Prokurátor v záverečnej reči zotrval na obžalobe, skutku a právnej kvalifikácii ako v obžalobe a navrhol obžalovanému uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.

upravenej trestnej sadzby. Obhajoba navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. a/ Tr. por., poukázala na rozporné tvrdenia poškodenej a jej nedôveryhodnosť. Obžalovaný zotrval na svojej nevine.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k právnomu záveru, že obžalovaný je vinný zo spáchania skutku, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku, ktorú upravil podľa výsledku dokazovania a svojim konaním naplnil bez dôvodných pochybností zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. Súd skutkovú vetu upravil len tak, že z nej vyňal telefónne číslo matky obžalovaného, pretože bolo preukázané, a postačí na špecifikáciu, že mu poskytla telefón na hovory a dobu spáchania skutku rozšíril o deň 07.07.2020, pretože presnejšie ako je skutok špecifikovaný v skutkovej vete nebolo možné skutok ohraničiť. Z fotografie zachytávajúcej obrazovku telefónu so zoznamom hovorov vyplýva, že hovory vo večerných hodinách boli (odhladnuc od dňa 09.07.2020 - kedy už bol obžalovaný s poškodenou) v predchádzajúcich dvoch dňoch teda 07.07.2020 a 08.07.2020. Hoci sa súdu pravdepodobnejší dátum zdá byť 07.07.2020, pretože poškodená uviedla, že sa jej vyhrážal viac ako deň pred cestou k obžalovanému, a tiež preto, že sú tam evidované hovory aj v neskorších večerných hodinách, pričom poškodená v telefonickej komunikácii s poškodeným vo väzbe uvádzala, že jej volal po desiatej, keď sa jej hrozil. Súd vypustil aj slovné spojenie "z donútenia", pretože poškodená nešla k obžalovanému len z donútenia a tiež, preto, že to nie je podstatné pre naplnenie znakov skutkovej podstaty, ktorá je dokonaná už samotnou hrozbou.

Je potrebné uviesť, že poškodená ako aj svedkovia nie vždy zhodne popisovali skutočnosti, ktoré mali vnímať. Napríklad správanie sa poškodenej dňa 09.07.2020, krátko pred príchodom polície, ako aj potom popisuje hliadka inak ako svedkovia N. B. Q. Ž. D., pričom najmä výpoveď svedkyne N. o tom, že prišla na krik poškodenej, čo v podstate nik iný neuvádzal sa nejaví byť dôveryhodná. Súd je toho názoru, že poškodená zmenila správanie až potom, čo bol obžalovaný políciou zadržaný, pričom možno mať aj preukázané s prihliadnutím na výpoveď policajta N., že bola skutočne schopná na poškodenej v hneve vykrikovať, že pôjde sedieť a detí neuvidí.

Hoci súd dospel k záveru, že poškodená je schopná konať účelovo a vo svoj prospech, a neštíti sa ani zatajovať podstatné skutočnosti súdu, či na posilnenie dojmu ako obete dramatizovať skutočnosť, súd dospel k záveru, že v tej podstatnej časti a to obsahu komunikácie s obžalovaným, kedy uviedol hrozby a ich dôsledku na jej správanie hovorila pravdu. Poškodenej výpoveď o hrozbe, ktorú jej obžalovaný telefonicky adresoval, spojenej s tým, že ak aj s deťmi k obžalovanému nepríde, obžalovaný zoberie deti, hodí tam zápalnú fľašu a ich vypáli nezmenila a vypovedala tak v prípravnom konaní aj konaní pred súdom. To čo však súd považoval za rozhodujúci moment je to, že od toho neupustila aj v telefonickom hovore s obžalovaným vo väzbe. Ten sa ju snažil presvedčiť o "svojej pravde", pričom je súd toho názoru, že obžalovaný bol sám presvedčený o tom, že vlastne nič závažné poškodenej nepovedal, no táto jasne uviedla, že sa takto vyjadril, a hoci mu na nespočetné žiadosti pritakala a povedala, že išla dobrovoľne, s tým, že by hrozbu nepovedal nikdy nesúhlasila a aj pri rozhovore počas väzby obžalovaného mu v tom oponovala. O tom, že poškodená sa zdôverila s tým, že na ňu obžalovaný vyvíja nátlak, aby s deťmi k nemu išla hrozbami vypálením, sa zdôverila aj matke obžalovaného Q. Ž. D. a priateľovi R. B..

Súd považuje za preukázané, že poškodená nehovorila pravdu, keď zapierala pohlavný styk s obžalovaným dňa 09.07.2020, po tom čo išli s najmladším synom do obchodu, zrejme na ceste späť. Usvedčuje ju hovor s obžalovaným počas výkonu väzby, kde nepopiera tvrdenia obžalovaného, reaguje na ne s tým, je celkom zrejme, že pohlavný styk prebehol, bol dobrovoľný a bol krátky, na viac s ním komunikuje aj tom, že bol nechránený a o meškajúcej menštruácii, nič z toho čo uvádza obžalovaný tam nepopiera. Na súde argumentovala tým, že len potvrdzovala to čo chcel obžalovaný počuť, čo vypočujúci si nahrávku vyznieva absurdne.

Poškodená zrejme na súde nehovorila pravdu z dôvodu, aby "nesklamala" nového priateľa, a tiež v naivnej domnienke, že by súd jej návštevu obžalovaného vyhodnotil ako čisto dobrovoľnú. Poškodená priznala, že si vymyslela v minulosti legendu o znásilnení, keď ju obžalovaný konfrontoval s neverou, o ktorej mu poskytla informácie jej bývalá kamarátka. Hoci možno pripustiť, že to budí pochybnosti o celkovej dôveryhodnosti poškodenej - najmä pokiaľ svedčí v tejto veci o trestnom čine spáchanom verbálne, tak rozdiel spočíva v tom, že legendu o znásilnení neponúkla orgánom činným v

trestnom konaní, ale ako falošné alibi obžalovanému, aby ju neupodozrieval z nevery, a bol to nápad obžalovaného, aby znásilnenie išla oznámiť, čo však odmietla. Takto je zrejmé, že síce je schopná účelovo klamať, avšak v podstatnej veci pre právne posúdenie tohto skutku bola vo svojich výpovediach konštantná a jej výpoveď potvrdzuje aj jej hovor s obžalovaným vo väzbe a svedecké výpovede Q. Ž. D. a priateľa R.B. B..

Napriek tomu, že poškodená mohla mať motív obžalovaného "dať zavrieť", čo by nepochybne vyriešilo aj jej vzťahové problémy, pretože by sa nemusela rozhodovať medzi trpením vzťahu s ním a novým vzťahom, na viac matka by jej nemohla vyčítať, že sa k otcovi jej detí nevracia, tak to, že by si poškodená vymyslela rozhovor s obžalovaným, kde by ju vydieral a na tomto krivom obvinení by zotrvala bez zmeny ba zahrnula do neho aj viaceré osoby tým, že by sa s tým zdôverila, súd považuje za extrémne nepravdepodobné. To najmä preto, že až do samotnej facky od obžalovaného zrejme nebola rozhodnutá, že vzťah s obžalovaným ukončí. Z toho, že mali s obžalovaným v daný deň pohlavný styk a toho, že vedela o tom, čo píše obžalovaný poškodenému a snažila sa na to reagovať, má súd za to, že je pravdou len to, že by vydieranie polícii neoznamovala a to, že vyšlo najavo je len dôsledok správania svedka B., ktorý reagujúc na správu poškodenej, ktorá svedčila o dráme a násilí, ktoré ako sa preukázalo bolo nepomerne menšie ako táto vykreslila, kontaktoval políciu. Svedok B. pritom uviedol, že poškodená sa mu o hrozbách zdôverila skôr, tento jej povedal, že ho má kontaktovať, keby sa niečo dialo. Takto verzia o krivom obvinení obžalovaného poškodenou by musela zahŕňať aj spoluprácu svedka na tejto lži, čo súd považuje za vylúčené. To aj z dôvodu, že je predpoklad, že by svedok mal isto naporúdzi aj ďalšie informácie o násilí obžalovaného k poškodenej, no tento v podstate nič konkrétne okrem všeobecného tvrdenia, že sa mal správať neadekvátne a agresívne na obžalovaného neuviedol.

Obžalovaný bol v minulosti za výtržníctvo, a najmä nebezpečné vyhrážanie, čo je obdobná trestná činnosť odsúdený, má teda sklon k dosahovaniu svojich cieľov, či len prostého riešenia problémov rôznymi verbálnymi hrozbami. Poukazujúc už len na správu, ktorú obžalovaný adresoval svedkovi B., kde sa mu v podstate vyhráža, "že si má dať pohov", aby sa niečo zlé nestalo a, že nemá problém nabehnúť s chlapcami do Pezinka, má súd za to, že verzia o krivom obvinení poškodenej je absurdná v porovnaní s tým, že obžalovaný zasa raz prejavil svoj hnev v podobe hrozieb, či snažil sa dosiahnuť cieľ hrozním sa ťažkou ujmu poškodenej a ide o snahu obžalovaného vyhnúť sa zodpovednosti za trestný čin, ktorý spáchal v podstate po pár desiatok hodín trvajúcim pobyte na slobode.

Poškodená je bývalou družkou obžalovaného. Obžalovaný ju pod hrozbou vypálenia domácnosti (inej ťažkej ujmy) nútil, aby niečo konala, teda prišla do jeho bydliska aj s deťmi, tento cieľ dosiahol aj v dôsledku toho, že jeho naliehanie zahŕňalo hrozby. Obžalovaný tak spáchal zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák.. Konal v priamom úmysle, porušil záujem na ochrane slobody ľudského rozhodovania. Súd je toho právneho názoru, že skutok nebolo možné právne kvalifikovať ako miernejšie trestný prečin nebezpečného vyhrážania, pretože bol celkom zřejmý úmysel ovplyvniť rozhodovanie poškodenej, pričom hrozby boli dôsledkom toho, že poškodená sa rozhodla nedodržať to, na čom sa skôr dohodli.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok, tiež aby trest mal čo najmenší vplyv na rodinu a blízke osoby páchatela.

Súd obžalovanému ukladal trest samostatný. Súd neprihliadal ani k jednej poľahčujúcej okolnosti. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., poukazujúc na vyššie uvedené skoršie odsúdenia obžalovaného za úmyselnú trestnú činnosť a to aj obdobného charakteru - výtržníctvo, nebezpečné vyhrážanie. Trestná sadzba v osobitnej časti pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je 4 až 10 rokov odňatia slobody, za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., v tomto prípade, teda pri prevahe priťažujúcich okolností 6 až 10 rokov odňatia slobody.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, a to napriek skorším odsúdeniam obžalovaného, že ukladanie trestu v takomto zákonnom rozpätí ba aj v rozpätí, ktoré je dané v osobitnej časti Trestného zákona by bolo neprimerane prísny trestom vzhľadom k okolnostiam spáchania skutku.

Súd poukazuje na nasledovné dôvody:

1. Obžalovaný a poškodená sú rodičmi ich troch maloletých detí. Samotná poškodená uviedla, že napriek tomu, že obžalovaný bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, ich vzťahy neboli narušené ešte počas posledného výkonu trestu obžalovaného. Obžalovaný na slobode sa s deťmi stýkal, prejavoval o ne záujem. Tiež bolo preukázané, že poškodená, hoci to popiera, si našla známosť, pričom v čase, keď bol obžalovaný prepustený z posledného trestu, lavírovala medzi obnovením spolužitia s obžalovaným a novým črtajúcim sa vzťahom so svedkom B.. Poškodená a svedok B. uviedli, že ich vzťah nadobudol aj intímnu rovinu v podstate zakrátko po zadržaní obžalovaného, pričom však je zrejmé zo záujmu, ktorý si navzájom preukazovali, že už predtým nešlo len o bežný kamarátsky vzťah. Poškodená sama uviedla, že pôvodne boli dohodnutí s obžalovaným, že k nemu aj s deťmi príde na týždeň. Potom si to rozmyslela. Z charakteru komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou, vid' rozhovory počas väzby, ktorej znakom je vulgárnosť, prchkosť, prekladaná ľahostajnosťou a nerozvážnosť, si súd nerobí ilúzie o forme, akou zmenu svojho rozhodnutia obžalovanému "podala". To bol zrejme dôvod, prečo obžalovaný použil slová, ktoré sú uvedené v obžalobe, teda tým chcel dosiahnuť, aby k nemu s deťmi prišla aj ona. Skutočnosť, že obžalovaný spôsobom naplňajúcim znaky predmetného zločinu, ktorý bol spáchaný len verbálne, riešil v podstate náhlu zmenu názoru poškodenej na dohodu v takej podstatnej veci ako otázka vzájomného spolužitia a výchovy detí, za zatajovanej nevery poškodenej, a za "špecifickej kultúry" komunikácie medzi nimi, je podľa názoru súdu dôvodom, prečo by mal byť tento konkrétny skutok trestaný sadzbami maximálne na úrovni prečinu nebezpečného vyhrážania.

2. Tak obžalovaný ako aj poškodená sa vyjadrujú v súkromí vulgárne a nevážia prednesené slová. Tak z komunikácie na sociálnej sieti, ktorá je uvedená v spise, ako aj z hovorov počas väzby obžalovaného je zrejmé, že poškodená nie je v submisívnom postavení voči obžalovanému, nemá zábrany obžalovanému čokoľvek vyčítať, používať na jeho adresu vulgarizmy a k záujmom obžalovaného vyjadruje nezriedka ľahostajnosť. Hoci súd dospel k tomu, že hrozby obžalovaného prispeli k tomu, že poškodenú "obmäkčil" a táto aj s deťmi prišla k obžalovanému proti jej vôli, nebol to jediný, ale len jeden z troch dôvodov, prečo s obžalovaným k nemu aj s deťmi vycestovala. Prvým bol ten, že nebola rozhodnutá vzťah s ním ukončiť. Rozchod bol pre ňu ťažšou alternatívou, sama uviedla, že najskôr dobrovoľne súhlasila, že to opäť skúsia. Súdu považuje za preukázané, že s obžalovaným dobrovoľný pohlavný mala dňa 09.07.2020, hoci to na súde popierala, a jej slová na nahrávke vysvetľovala až absurdnými výhovorkami. Tretím dôvodom bol tlak matky poškodenej, aby poškodená pokračovala vo vzťahu s obžalovaným, čo vyplýva najmä zo správ zasielaných poškodenu obžalovanému, kde mu vyčíta, že komunikoval s jej matkou. Poškodená nekontaktovala políciu ba ani svedka B. dňa 09.07.2020 kvôli tomu, že by bola u obžalovaného proti svojej vôli, ale skutočným dôvodom bolo to, že ju obžalovaný "zbil". Obžalovaný jej dal v skutočnosti pri hádke jednu facku. Je evidentný kontrast medzi obsahom správy zasielanej jej priateľovi, ktorá budila dojem drámy a realitou. Dôvodom dramatizácie skutočnosti a snahy odísť bolo podľa názoru súdu aj to, že zrejme nechcela odísť bez detí, ktoré si chcel obžalovaný nie len na týždeň nechať u seba. Tvrdenie, že poškodená išla k obžalovanému s deťmi len v dôsledku vydierania a správanie obžalovaného k poškodenej bolo závažnosti danej prislúchajúcou trestnou sadzbou by bol veľmi zjednodušený záver. V skutočnosti boli hrozby len jedným z viacerých dôvodov, prečo v daná deň s obžalovaným s deťmi išla a jeho správanie malo na ňu ďaleko menší dopad, ako by mal byť dopad vydierania páchatelom na jeho obeť.

3. Obžalovaný má s poškodenu tri maloleté deti, motívom obžalovaného bolo vzťah s poškodenu obnoviť, pričom ku konaniu, ktoré sa mu kladie za vinu sa uchýlil za zmeny názoru poškodenej ohľadom podstatnej otázky, na ktorej boli dohodnutí. Obžalovaný bol vo výkone trestu, mesiace deti nevidel, poškodená počas výkonu trestu obžalovaného s ním komunikovala spôsobom, že sa nič v rodine podstatné nezmenilo. Je potrebné uviesť, že pokiaľ by obžalovaný nemal záujem o deti, nebol by ani dôvod naliehať na poškodenú, ktorá je s nimi spätá. Uloženie trestu v zákonnej sadzbe podstatne zasahuje rodinu páchatel'a, ktorou sú najmä jeho maloleté deti. Je zrejmé, že počas výkonu trestu sú možnosti jednak zabezpečiť ich obživu, ako aj udržiavať s nimi kontakt obmedzené. Keďže išlo o verbálne spáchaný trestný čin, v podstate len spojenie konania vynucovaného hrozbou delí obžalovaného od podstatne miernejšej trestnej sadzby. Pri motíve, ktorý uviedol súd vyššie sa súdu javí byť trest, ktorý vyplýva zo zákonnej sadzby v osobitnej časti neprimerane prísny, a jeho výsledkom by bolo len to, že náklady na výživu obžalovaného, tiež detí budú na ďalšie roky prenesené na štát,

pričom kontakt otca s deťmi sa podstatne obmedzí, alebo ponechaný len na vôľu poškodenej vymizne, čo zrejme nie je v záujme maloletých detí.

To sú dôvody, prečo súd obžalovanému trest mimoriadne a výrazne znížil a trest vo výmere 12 mesiacov považuje za primeraný a spravodlivý.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselnú trestnú činnosť a to niekoľkokrát, poukazujúc na vyššie uvedené odsúdenia, zaradil ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.